

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones uenerabilis magistri Nicolai de blony
decretoru[m] doctoris. capellani episcopi Bosnomensis.
ualde deseruientes populo. sed et clero utcu[m]q[ue]
docto eos digne legenti. predicanti. aut ...**

Nicolaus <de Plove>

Argentine, 22. XI. 1494 - 1495

D[omi]nica q[ua]rta. II. Sermo XXIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31214

Sermo

XXIX

Hecdo quantū ad utilitatē cōmūnē. vt qñ ex peccato suo aliq̄s punitur. ex q̄ procreatur par et bonus stat̄ totū cōmūnitatis. vt qñ aliquis ex p̄cō alecr̄us detestado ipm̄ feruentius in amoē dei rapit. Ad tertiu dubium vtrū malū possit corrūpere totū bonum. R̄deo fm̄ Tho. in p̄ma p̄me. q. xvij. ca. iij. q̄ non. qr̄ vt dicit Auḡ. in enchiridion. q̄ malū non p̄t consumere bonū. Unde p̄z q̄ malū culpe cōpāt̄ secuz bonum nature. et veritas scripture cū zizania erroris. In diuersis auct̄z p̄sonis hoc apparet melius. vbi semen veritatis stat cū zizania corruptionis. Nam fides formata stat cū venialibus malis. et informis cum mortalibz. et sic p̄z solutio huius dubij. et tandem de isto sermone.

Dīnica q̄rta. II. Sermo XXIX.

Amile est regnū celorū homini q̄ seminavit bonum semen in agro suo. Lū autem dormiret homines venit inimic⁹ et superseminavit zizania. **H**artb. xij. Sicut dicit magn⁹ pater Auḡ. in sermone. h. de annunciatione. **N**or ut de⁹ om̄ps locut⁹ est in hui⁹ mūdi et cordio. cūcūa creat⁹ sunt illīco pependit celū. statim stetit terra. mare defluit. Deinde fact⁹ est homo similis deo. q̄ roboratur corpe. pinguis specie. spiritu adimplef. vestitur aspectu. **I**nstitut⁹ dñs et mundi possessor. Itaq̄ fm̄ Berū. super Lanti. f. mone. xxii. **L**ollocaſ in paradiſo voluptatis nibil molestie. nibil indigneſtie ſenſit. odoſiferis ſtipat⁹ malis. fulc̄t̄ floribus. decoratus gloria. et honore coro nat⁹. **I**nſtitut⁹ ſup̄ opa manū plasma toris. Lui ſors erat et ſocietas cū principi⁹ bus angelorū et cū om̄i militia celeſtis exercit⁹. Erat itaq̄ vt dicit Ambro. ad Sa binum. **P**rimus homo recens de⁹ op⁹. co fabulator affiduus. contemplatione digniſcus. innocentia ſipatus. caritate afflat⁹. sapientia doctus. prudētia fulcitus. iuſticia reftitus. fortitudine vallat⁹. temperan tia cōpositus. ſtabilitate firmat⁹. **H**ec ille. Ecce quāte dignitas ſuit homo in ſuī pri ma creatione. Qui vere fuit et bonū et optimū ſemen in agro paradiſi creatus et ſemi nat⁹. **T**erū qr̄ vt ait Auḡ. vbi ſup̄. Nulla est felicitas q̄ nō habeat inimicū. eo q̄ in uidia ex opulentia orta eſt. vt dicit Salu-

ſtius lib. j. **P**rincepſ oīm maloz quē ſcri ptura inimicū homis appellat. dūvidit ho minē de lūmo terre ad imaginē dei factus. et tantis donis ornati. mox illis ſpoliant eundēt peremit. **H**icq; prim⁹ homi amis ſa temperat⁹ int̄ēperat⁹ fac⁹ eſt. p̄dita caritate malus inuenit⁹ eſt. Bonumq; vba de p̄nia di. q̄ princeps. **E**t breuiter om̄b̄ vir tutib⁹ a deo homini infuſis. diabol⁹ contraria vicia velut zizania tritico intermixt⁹. vi dicunt verba nr̄i thematis. In quib⁹ p̄bis tria tangunt⁹. Primo diuine bonitatis de mentia in eo q̄ ſemianit bonū ſemen in a gro ſuo. **H**ec humane tepiditatis negligentia. **N**ū dormirent hoīcs. Terro dia bolice iniquitatis et pueritatis malitia. q̄ inimicus venit et ſugſeminavit zizania in tico. et abijt.

Dixi primo **A** q̄ in verbis p̄mis ſis deſcribidoſi ne bonitatis clementia. in eo q̄ ſemianit bonū ſemen in agro ſuo. **E**t certe magna bonitas diuine clemētē apparuēt in hoc et nullis meritis exigentib⁹ humana ſed dide naturā. ita bonam vt eſſet capar ſume beatitudinis et diuine fruitionis. vt dicit Dascen⁹ libro. h. ca. ii. **E**t Auḡ lib. xi. de uitiae dei ca. xxi. 7 li. vij ca. ix. **L**ucia qđ ſa endū q̄ deus in agro mūdi huīus ſeminauit triplex ſemen bonū ſez nature. ſortune et gracie. **D**e p̄mo quo ſemianit ſemen bonū nature. **D**e q̄ ſemine dicit Pieſe. n. cap. ex p̄ſona dñi. Ego plantani te vinea mea electa. om̄e ſemen verū. **N**otanter dicit de cta. Non eſt enī cōmūniſ vinea ſed electa. qr̄ nō ad cōmūne vſum ſed ad electi opus eſt creata humana natura. **T**hū p̄ excellētiam om̄e alie creature ſunt et ortuſ paruile vineale paruile. eo q̄ humana natura im mediate ordinat̄ ad deūz. cum om̄ia ppter vi dicit Hugo. de archa Noe. Que etiā di citur om̄e ſemen verū. ppter naturalē incorruptionē in qua cōdira eſt. **I**ſtud ſemē eſt quāſi fundamenū om̄iū alioz ſeminiſ. **N**ā tolle bonū nature. non eſt bonū ſorūne nec gracie. **D**agne ergo estimatioſe et ponderis deberet eſſe apud nos bona na turalia. ſine quib⁹ om̄ia alia bona nō ſuſtunt. **S**ed di. q̄ ſunt iſta naturalia bona aut cui⁹ utilitat̄. R̄deo. certe iſta ſuſ

Dominica quarta post Octa.epi.

vivere moueri sentire et intelligere. p que
conenim⁹ cum om̄ib⁹ creaturis. Nā viuen-
do cōnenim⁹ cum arborib⁹ et planis. Do-
uendo cū celestib⁹ sp̄er et elemētis. Gen-
tiendo cū aīlib⁹ volucrīb⁹ et pīscib⁹.
Intelligēdo cum deo ⁊ angelis. Preterea
si recurramus ad istarū potentiārū, offi-
cia ⁊ instrūmenta. nō parua bona esse inue-
numus. Hā sensus exteriores ad mīra no-
bis deseruit. Quorū quēlibet cum amit-
tum tremēdābili dolore peccātum. in
om̄i p̄cōz q̄ possum⁹ redimim⁹. ⁊ ablatū
incōparabili thesauro reparam⁹. Attēda-
mus iḡt̄ pro quāto velle⁹ pdere auditū
vel vīlū vel tacrū ⁊ sic de alijs. Aut q̄ntū
estimamus bñfīcium si p̄ aliquā medicūm
infēctū sensūm aur debilitātū nō dico ab/
lātū recuperam⁹. multo iḡt̄ magis debe-
mus ponderare dei beneficūz ex cui⁹ do/
no pdictos oīnes sensūs immeriti ⁊ grāt;
recipimus. Un̄ si p̄t̄oro mundo nollet ho-
mo ista naturalia pdere. certe multū tenet
deū diligere. q̄ tanta dignat⁹ est sibi exhibi-
bere. Ticer autē homo gratis ista ⁊ a deo re-
cepit. tñ non gratis ea expendere debet.
sed om̄ia ad laudē ⁊ honorē dei exponere.
⁊ ex̄cis fructū bonorū operū fructificare.
sicut d̄r. Lolo. i. Ambulate inq̄digne do-
fructificantes in om̄i ope bono. Ad hoc ei-
data sunt nobis naturalia ista vt in bonis
operib⁹ exerceant. Un̄ dñs cōparat ea q̄n/
q̄ talentis q̄ dedit seruo ad negociauduz si/
deliter ⁊ fructū afferendū. ⁊ lucrū reportā-
dum in tpe oportuno. Barth. xxvij. p̄mit/
tē se remuneratur majorib⁹ bonis ser/
uum fidelē q̄ predica ralēta bene disp̄esa/
ret. vt dicit ibidem Barth. xxv. Sed beu-
multi sunt q̄ naturalib⁹ bonis aburuntur.
Hā q̄dam ea abscondit nec ea ad vtilitatem
protimorū aut p̄priā exercere volit vt desī-
des er pigri. Et isti sunt filii illi nequā ser-
uo q̄ talentū sibi cōmissum abscondit. Qd̄
fit ci homo bonis naturalib⁹ sicut ē cogni-
tio naturalis intellec⁹ nō vñt̄ p̄ter eterni-
na sed terrena. vt exponit Corra. Alij qui
expendit sed inutiliter vt mūdani curiosi-
er vanti. Q̄ quāti sunt tales mali sūi prudē-
tes in secularib⁹. in tpalib⁹. in vanis ⁊ cadu-
cis. in excogitādīs negotiātōib⁹. artificijs
⁊ lucrūs alijs. in edificādīs domib⁹. castri-
mūnūmib⁹. pīscinib⁹. predijs ⁊ q̄stib⁹ alijs.
in inueniēdīs nouis colorib⁹. sarturis. in-

scisuris. foderaturis. in cōponēdīs vestib⁹
crinitib⁹. cincturis et pīcuris diuersis. In
bis vero q̄ spectant ad anīaz nullā diligen-
tiā facientes nec prudentiā scientes. De q̄
bus dicit̄ p̄ prophetā. Hapiētes sūt vt fa-
ciant mala. bona autem facere nesciūt. Di-
ergo dicūt̄ abscondere bona naturalia
aut salte inutiliter expendere. Sed di-
ceres quō abscondunt aut inutiliter expen-
dūt. ex quo ea ira exercent in diuersis acrī-
onib⁹ satis vīlū vīlū hūano sine quisib⁹
ta pīns nō ducit. Ad qd̄ rādeo. Nomia p̄/
dicta licet sint licita. tñ si nō ordinantur in
eterna oīno sunt inūrlia. et q̄si abscondita.
ex quo nō puenit inde alijs fructus anīe.
Quis autē nō videat q̄liter multa acqrūt
diuites ex predictis. Sūt̄ hīlter supbi ⁊ vane
gloriosi ambitiōsi et alij. q̄ tñ ex his om̄ib⁹
modicā vel nullā faciūt anīe vtilitatem. In
elemosynis. pījs opib⁹. pauperz. sustenta-
tionib⁹ ecclie ornatib⁹ ⁊ alijs honorez dei
p̄cēnerēb⁹. Und dicit̄ Liso. q̄ sicut ille
q̄ semen accepit causa seminādi. ⁊ accipiēs
tpe seminatiois nō semināvit. dño suo dam
nū facit. et si semen nō pdidit. Qui tñ pote-
rat lucrū facere si oportuno tpe seminas tec
Ita iste qui bona tgalia accepit a deo ⁊ ea
nō expendit ad honorē dei sed ad vanitā-
tem seculi. ex q̄ lucrū nō fecit damnat ⁊ in/
utilis seruus iudicat̄. Barth. xxv. q̄d̄ do-
minus ubet mistiū tenebras exteriores
vt dicit̄ ibidē. ybi erit flētus ⁊ stridor den-
tū. De scō pater quō de⁹ ex bonitate sua
gratuita semināvit in agro hui⁹ mundi bo/
na fortū q̄si aliud semen bonū q̄ susten-
tari possim⁹. De q̄ semine dicit̄ Hen. xlviij.
ybi p̄l̄s egypti dixit ad Joseph. Emē nos
in seruitū regiā et prebe nob̄ semēne de/
ficiente cultore terra redigatur in solitu-
dinē. Et ait Joseph. Accipite semina ⁊ se-
rite agros vt fruges habere possitis. Poc
sernauit expresse deus cū primo homi di-
xit. Producat terra herbas virentē et fac/
entē fructū. vt sit vob̄ et cūctis animarib⁹
in etcam. Per quod significat om̄ia fortū
ne bona qua homines p̄ industriaz acqrūt.
ordinātes ea ad sustentaciōem corporis sui.
Nam sine ipis subsistere nō posset eo q̄ ca-
lor naturalis agit in corpus. Unde si non
haberet cibum cōsumeret corpus homis.
Et si enī p̄ cibū homo nō possit repara/
ri in humido radicali. potest tñ retardari

ne ita cito consumatur. sicut oleum et lumen in lampade non potest se defendere quin consumatur sed retardat ab oleo ne tam cito consumatur. Omnes ergo diuitie humane ad hoc date sunt homini ut eas ad sustentationem corporis sui et utilitatem proximi contaret. Nam sicut sunt diuitie adiuuamenta bonis. sic et reprobus sunt nocimenter sieis abutuntur. Dicit Ambro. libro. viii. sup Lucam. Unus Hiero. in epistola ad Sabina. Diniti non obsunt opes si bene vratur eis. Bonus vsus diuitiarum est si in eis fiducia non posuerit ut eas pauperibus erogauerit. Nam sicut dicit Heda sup Lucam. xij. capitulo. Non reprehenditur diues pterraz coluerit. vel fructus in horrea congregauerit. sed quod fiducia vite in his posuerit vel pauperibus non erogauerit. Nec ideo diunes non expandiuntur in inferno posse. quia diunes fuit in mundo. sed quia in diuitiis posse pauperem exaudire noluit. Augusti in Omelia de diuitiis. Hinc est quod diuitie bene dicuntur semen. quia seminari debet per diuites ut crescant et multiplicentur fructus afferantur in celo. Iuxta illud. q. ad Lox. ix. Multiplicabit seminum vestrum et augabit incremementa frugum iusticie vestre. Sicut enim videmus si semen non se minatur minus. Si seminat multiplicabitur et augetur. Unde Apol's dicit. Qui parcer seminat. parce et metet. Et qui seminat in benedictionibus. de bennictionibus et metet vita eterna. Ecce bonus fructus huius seminis. De tertio quomodo deus ex bonditate sua gratuia seminavit bonum semine grarie in agro huius mundi. De q. Isaie. i. dicit. Huius domini reliquis nobis semine sicut Sodoma fuisse misera. Et sicut Homorra siles essemus. Vere sic est. Nam sine gratia nihil valens bona naturalia vel fortuita. Nam quid. pdesset homini si haberet vitam nature et vitam opulentiam fortunae. ex quo non habet vitam et bonum esse. Nam et sola gratia habetur humana sufficientia quantum ad esse bonum. cum homo ex suis naturalibus non possit aliquid cogitare meritorie a se quasi ex se. sed sufficientia ei ex deo est. q. Lox. iii. Et ideo Isaies hic dixit quod sine tali semine fuisse semus sicut Sodoma et Homorra. Quare plus vivens vita naturae et fortune propter defecit gratiae abusus est utraque illa vita et absorptus est vivus in inferno. Hinc psalmus. Huius quia dominus adiuuisset me. scilicet per

vitam gratiae. paulominus habitasset in inferno anima mea. Et iterum in alio loco dicit idem. Melior est misericordia tua super vitas. ubi dicit Innocentius. q. hoc pro tanto dicit quia nullius vita qualitercumque sancta sufficit homini nisi afflita misericordia vel gratia dei. Et quod dicit Gregorius. Vita sanctorum succubit si pie das dei deum. Et tanguntur hictres statim hominum qui habent singulos respectus ad singularia predicatione semina. Nam circa semen nam re debet omnes pusilli et magnificentes et iuuenes. diuites et paupes. spirituales et secularares exerceri. ut de semine naturalium bonorum producatur fructus honoris et honestatis. Ecce. xxiij. Circa secundum semen scilicet bonorum fortunae debet occupari maxime diuites principes et habitudines in seculo. ut producant fructum elemosyne et largitatem. ut faciant amicos de manu in iniurias. Luce. xvi. Circa tertium debet exerceri planctus spirituales. qui sunt dispensatores et administratores multiformis gratiae Christi. ut ait apostolus. Ut ex ea producant fructum salutis subditorum. Ipsius enim dicitur est. Circa illius babe Luce. Et B.

Dixi secundo q. in verbis premissis tanguntur humane rapiditatis negligenciae cum additur. Cum autem dormirent homines. Quod exponebit Glosa. i. cum negligenter ageretur pro torpe et oculum. Unde ei cuius agrum spina et virtus repleuerunt. Proverb. xxiiij. dicit. Usque quo piger dormis. Malus somnus et quo proueniunt tot pericula. ut homo amittat fructum naturalium fortitorum et gratitorum bonorum. Et certes sic est quod negligenter inducit multa mala. et exparvius denicit ad maximam. Quia sicut dicit prophetas prior celi. Parvus error in principio. maximus fit in fine. Nam enim Robertus Holgot super libro Sapientie ca. iij. Primordialis causa omnis penitentiam in hoce est in angelo fuit negligencia. Si enim homo vel angelus a deo creatus in gratia. bene fuisse usus in naturalibus et gratuitis sibi datis. nonque apparuerit angelus conueniens aliquid deordinatum. Non enim dei excellentiap appertinet. nec virum homo iudicasset dicitur et persuasione serpentes ac quiescere. sed quia neglexerunt vitam gratias sibi datis. pmisli sunt cadere in errorem propter peccatum negligencie. et de errore negligencie in peccata superbie et inobedientie.

Dominica quarta post Octa. epi.

Et ideo ipse Polgot radicem omnium culparum dicit esse negligientiam que finaliter parit contemptum. Ut dicit Proverbiis xviiij. Et nota quod iste est ordo cadendi in homine quantum fuerit in statu pfecto. videlicet primo negligere modica. loqui ocoiosa. et raro confiteri. aride dicere diuinum officium. que videntur modica esse. Et ex his diabolus inducer in grossissima peccata. Sicut circa dolium sunt magni circuli quod ligant parvis funiculis. Solutis ergo paruis funi ciliis soluntur magni circuli. et sic torum dolium. Sic dicit Sapientia Ecclesiastis. Qui spernit modica. paulatim decider ad maiora. Iste est ergo malus somnus quod sic omnia bona destruit anihilat et confundit. Recete autem negligientia copatur somno. Sicut enim in somno quiescit homo. et prius omnibus que habet sic in somno negligentia et culpe omnibus virtutibus spoliatur. Istud figuratur in somno Ione. de quo dicitur quod fugitur a facie domini in tharsis. et intrans nauem obdormiens sopore graui. et venit magis verus. et facta est tempestas et nauis periclitabatur. Finaliter autem Jonas fuit protectus in mare ubi cadens in ventre ceti. amissis crines capitis. et factus est calvus. Ubi dicit Slosa. Grauius sopor prophetice significat hominem torpente sopore erroris. cui non sufficit fugere dominum. sed insup quodam recordia obtrusus ignorat deum iram et securus dormit. qui tandem proiectur in certum. et in infernum. Sicut enim certus habitat in obscurio et in fluctibus magnis et in profundo mari. Sic infernus dicitur esse iob sciritate maxima et in profundo terre. Unde in evangeliis dicitur in corde terre. Sicut enim cor est in medio animalis. sic infernus in medio terre. Tandem capillus decalua est. et virtutibus et gratiis spoliatus. Ergo Iona dormiente surgunt ventri significat. quod torpente ocio et deſidia in homine qualibet surgunt temptationes a diabolo. Unus vero dormiente orta est tempestas. Dicitur viij. Quis autem modus spoliandi hominem virtutibus et gratiis in somno culpe. pulchre figuratur in somno samsonis. De quo Iudicium. xvij. ubi dicitur quod fecit eum dalida reclinare in sinu suo et dormire super genua sua. Et ex his tria facta sunt circa eum. Primo enim oculi sibi eruntur. Secundo capilli absconduntur. Et tertio incarcerauntur et laborare compelluntur. Spiritu-

liter autem per validam quod interpretatur paucum la significat caro. super cuius genua dormire samson. quod interpretatur sol fortis. et significat anima quod pulchra est instar solis et fortis per virtutem quod tunc dormit cum carni coquuntur. Et hoc tria veniunt ei. Primum enim oculi eruntur. et cognitio vite prius ne consideret quod modo mundum ingredere. perredit et regreditur iste est oculus sinister. Tertius oculus est virtute futura quod considerat mortem corporalem. permanentiam iehannae. et gloriam eternalem. Secundo enim crines perduntur septem numero. et significant septem virtutes. tres theologicae. scilicet fides spes et caritas. et quatuor cardinales. scilicet iustitia. temperancia. prudencia et fortitudo. Primo fides in statu culpe anihilatur. quod ex quo defundunt opera bona. sine illis mortua est. Jacobus iiij. Et ideo deo displacebatur Hebreos. vi. Si ne fide impossibile est placere deo. Secundo spes frustratur. Sperauerat enim salvatori. sed ecce confunditur in spe. Unde Augustinus. sup illud Romanorum. v. Spes non confundit. dicit. Confunditur quod sperauerat non inuenire. Tertio caritas infrigidatur. quod tunc caritas multorum refrigeratur. Matthaeus. xxiij. Quartus talis non habebit prudentiam discernendam. Prudentia enim ut dicit Gregorius. est cognitio regis scientiarum. petendarum vel fugiendarum. ut dicit Cyprianus Proverbiis. xij. Ut prudens dirigit gressus suos. Quinto non habebit fortitudinem sustinendam aliqd. per deum. Fortitudo enim est in sufferendis molestiis per deum. ut dicit Augustinus. Sexto non habebit iusticiam subuenientem. quod iusticia est in subuenientio misericordie. Justicia enim proprias utilitates negligit. et primorum necessitatis magis quam suis subuenient. ut dicit Ambrosius in libro de paradiſo. Septimo non habebit temperantiam. quod consistit in coercendis delectatiobibus prauis enim Augustinus. Tertio et ultimo Samson incarceraatur. extincione captiuus erit diaboli. Unde sequitur Duxerunt eum gazam. et posuerunt in carcere. Unde tunc dicere potest illud. Funis peccatorum circumpediti sunt me. Dulcis carcer ubi est obscuritas. fetor et famas. Hic est in peccato. Primo obsecratus agendo. quod poterit non novit statum suum. neque deum neque primum. nec cognoscit futura mala sibi imminentia. Lucebit. Si cognovisses et tu. Secundo fetor doloris. Unde computruerunt iumenta in sterco resuere. Postea putruerunt et corrupte sunt catrices meae. Tertio famas. quod non satiatur

oculus visu. nec auris auditu Eccl. i. **L**
Dixi tertio q̄ in ðbis p̄missis
 iniqtatis & queritatis malicia. cū additur
 Uenit inimic⁹ & supsemiauit zizania ī me-
 dio tritici & abit. Inimic⁹ iste diabolus ē.
 De q̄ dicit Hen. iii. Inimicicias ponat in-
 ter te & p̄m & inter semē tuū & semen ei⁹. di-
 etū est primis parentib⁹. Iste ergo venit p̄
 dolū & fraudem circumueniendo astutia sua
 p̄mos parētes. & aggrediendo eos fallaci-
 bus p̄missis supsemiauit zizania malicie
 sue in medio tritici. i. in medio bonorū na-
 turaliū fortitorū & gratuitorū. Unū iu bo-
 nis nature semiauit zizania & cupiscentie.
 ut destruat fructū honoris & honestatē. in
 nocentie & naturalis iusticie. Istud semen
 maledicit & increpat Dañ. c. viii. d. Semē
 cbanaan & nō iuda. Species mulier⁹ de-
 cepit. & cupiscentia subuertit cor tuum.
 Hoc in bonis fortune supsemianuit se-
 men auaricie ne fructificet fructū liberali-
 tatis & lemosyne. Istud zizania increpat
 Salomon Eccl. vii. di. Ne seminas mala
 in sulcis iniusticie. & nō metes ea in septu-
 plū. In iusticia est cū q̄s habūdat. & nō lar-
 gitur indigēti Prouer. xxi. Qui semian in
 iusticia. meret mala. & virga ire sue p̄sumā-
 bitur. Tertio in bonis ḡre supsemiauit zi-
 zania. & h̄ multipleſ fīm multipleſ grāſt
 dona dei gratuitorū. Hā diuſſiones grāſt
 sunt multipleſ. Ut d. i. Lox. xii. Diabo-
 lus ergo culibet d̄rū nūt̄ supseminate
 rīcū p̄rariū. Hā si q̄s est caritatius miti-
 tur sibi supsemiare discordiā & tra. p̄mū.
 fili⁹ odii. iram & inuidiā. Si q̄s haber sci-
 entiam dei & sapientiā. mitiatur sibi induce-
 re & supsemiare zizania heresis & erroris.
 sed h̄ est maledictū semen ab initio. ut dici-
 tur Dañ. vi. Dic si q̄s haber abstinentiā
 ieiuniū. temperantia. nūt̄ inducere & sup-
 semiare sibi dissolutiōem. crapulā & lasci-
 uia. sicut xp̄o ieiunā. **Difili⁹** dei es. dic
 vt lapides isti panes fiat. Et breniter ī om-
 nib⁹ gratuitoris bonis nūt̄ supsemiare ziza-
 nia vane glie. cū nō sit aliqd bonum mini-
 mū cui diabolus nō immiscere cupiat sup-
 bie & vane glie rīcū. Talit supsemiauerat
 ī phariseis. de q̄b⁹ saluator ait. Q̄mia opa-
 eorū faciū ut videant ab homib⁹ Dañ.
 v. xxviii. caplio. Hoc enī diabolus intēdit
 vt q̄ recta facta sunt ip̄l landis cupiditate

amittant. Ideo dicit Aug⁹. in ep̄la ad dī
 scorū. Q̄cetera vicia in peccat⁹. supbia ro-
 ro in recte factis est timēda. Nos iḡf frēs
 carissimi studeam⁹ esse vigiles vi attuas
 ist⁹ inimici p̄cauētes. semē bonorū ī nobis
 a deo semiatū ad fructū p̄ducas⁹ eternorū p̄
 maior. Qd̄ nob̄ p̄stare dignetur ip̄dīz.

Dīnica quarta. III. Sermo XXX.

Serere vīq̄z ad messem Dañ. xiiii.
 Gloriosus p̄ Aug. tractas illud
 Dañ. Lū bis q̄ oderit pace. eram pacificus
 Dañ. xix. sic ait. Aūc mali a bonis separa-
 ri nō p̄nt. serēdi sūt ad t̄ps. mali ī area no-
 bīsc⁹ esse p̄nt. in horreo esse nō p̄nt. Et seq-
 tur. Et forte q̄ hodie malī apparet. cras bo-
 ni erūt. Et q̄ hodie de bonitate supbiunt.
 cras malī iuuenūt. Quisq̄s ḡ malos hu-
 militer ad t̄ps fert. Ip̄e p̄uēt ad reçē. sem-
 pterna. Nec Aug. Et q̄b⁹ verbis p̄z q̄ra-
 tione mali a bonis sunt tolerādi. vt les de
 malo ī bonū p̄uerat. & ira lucifrat nob.
 q̄tin⁹ ad idē regnū celorū nobīsc⁹ p̄ueniat.
 Ne igit tales a bonis ante t̄ps etremiū
 dīch⁹ delectant. sed pot̄ tolerent et expēctent
 Prōvidēs saluator̄ amonet d. **Sinice**
 veraq̄z crescere vīq̄z ad messem. In q̄b⁹
 bis tria sūt p̄siderāda. Primo nāq̄z p̄si-
 derandū est de p̄mixtōe bonorū cū malis. q̄
 vīlis sūt cōmūnū & participāno bonorū
 malis. vt sic vera sūt ep̄i admonitio q̄ hor-
 rat dī. **Sinice** veraq̄z crescere. H̄cō col-
 siderandū ē de p̄mixtōe malorū cū bonis. q̄
 sūt expēdiēs p̄uersatio malorū ip̄s bonis.
 vt sic ver sūt ex altera p̄t̄bū p̄p̄i q̄b⁹ dīat.
Sinice veraq̄z crescere. Hā vīrisq̄s dīctur
Sinice veraq̄z & bonis p̄cipit vt sinant cū
 eis malos crescere & habitare si volūt per
 eos p̄ficere. & malis p̄sulūt vt bonis abde-
 reant. si volūt malu euadere & ad bonū re-
 dere & p̄ficere p̄ bonos. Tertio p̄siderāda
 est de vīrisq̄s p̄t̄s p̄uerat̄ lōganūtate
 q̄sūt̄ iubēnt se inuice tolerare. Lū dī vīḡz
 ad messem. i. ad seclī p̄sumationē.

Dixi primo q̄ in ðbis p̄missis p̄siderandū ē
 de p̄mixtōe bonorū cū malis. q̄ vīlis sūt
 cōmūnū & participāno bonorū malis. vt sic
 sūt sinā xp̄i q̄ horat dī. **Sinice** vīras
 crescere. i. bonos malis p̄misceri. Pro quo
 scēdū q̄licz q̄hīc̄ bōi p̄uersantes malūt̄